

Predmet C-86/20

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

18. veljače 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Krajský soud v Brně (Češka Republika)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

14. siječnja 2020.

Žalitelj:

Vinařství U Kapličky s.r.o.

Druga stranka u postupku:

Státní zemědělská a potravinářská inspekce

RJEŠENJE

Krajský soud v Brně (Okružni sud u Brnu, Češka Republika) [...] u predmetu

žalitelj: **Vinařství U Kapličky s.r.o.**, [...]

[...]

protiv
druge
stranke u
postupku:

Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát

[...] Brno

povodom žalbe na odluku druge stranke u postupku od 4. kolovoza 2016. [...]

odlučio je:

I. Sudu Europske unije uputiti sljedeća **prethodna pitanja**:

1. Treba li dokument V. I. 1. koji je izdan na temelju Uredbe Komisije (EZ) br. 555/2008 od 27. lipnja 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za

provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 479/2008 o zajedničkoj organizaciji tržišta vina u vezi s programima potpore, trgovinom s trećim zemljama, proizvodnim potencijalom i o nadzoru u sektoru vina, koji obuhvaća potvrdu odobrenog tijela treće zemlje da je proizvod proizveden u skladu s enološkim postupcima koje je preporučio i objavio OIV (Međunarodna organizacija za vinovu lozu i vino) ili koje je odobrila Zajednica, smatrati samo administrativnim uvjetom za uvoz vina na područje Europske unije?

2. Protivi li se pravu Unije načelo nacionalnog prava prema kojem osoba koja trguje vinom uvezenim iz Moldove može biti oslobođena odgovornosti za upravni prekršaj koji uključuje stavljanje na tržište vina koje je podvrgnuto enološkim postupcima koji nisu odobreni u Uniji, ako nacionalna tijela u odnosu na tu osobu nisu osporavala pretpostavku da je vino proizvedeno u skladu s enološkim postupcima koje je odobrila Europska unija, a osoba je tu pretpostavku mogla prihvatiti s obzirom na dokument V. I. 1. koji su izdala moldavska tijela na temelju Uredbe Komisije (EZ) br. 555/2008 od 27. lipnja 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 479/2008 o zajedničkoj organizaciji tržišta vina u vezi s programima potpore, trgovinom s trećim zemljama, proizvodnim potencijalom i o nadzoru u sektoru vina?

II. prekinuti postupak. [orig. str. 2.]

Obrazloženje:

I. Predmet postupka

1. Odlukom Státní zemědělské a potravinářské inspekce (Nacionalno tijelo za poljoprivredno- prehrambeni nadzor, Češka Republika) inpektoráta v Brně (Inspektorat u Brnu, Češka Republika) od 14. siječnja 2016. [...] (u daljnjem tekstu: prvostupanjska odluka) žalitelj je proglašen krivim za počinjenje upravnih prekršaja u skladu s člankom 39. stavkom 1. točkom (ff) Zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství (Zakon br. 321/2004 o vinogradarstvu i vinarstvu) u verziji koja je bila na snazi do 31. ožujka 2017. (u daljnjem tekstu: Zakon br. 321/2004). Žalitelju je izrečena kazna u iznosu od 2 100 000,00 čeških kruna i obveza povrata troškova laboratorijske analize u iznosu od 86 420,00 čeških kruna. Žalitelj je navodno počinio prekršaj tako što je stavio na tržište vino porijeklom iz Moldove koje je podvrgnuto enološkim postupcima koji nisu odobreni te je time povrijedio članak 80. stavak 2. točku (a) Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (u daljnjem tekstu: Uredba br. 1308/2013). U nekim je slučajevima žalitelj navodno povrijedio i članak 80. stavak 2. točku (c) Uredbe br. 1308/2013 prema kojem se takvi proizvodi ne mogu staviti na tržište u

Uniji i ako nisu u skladu s pravilima utvrđenima Prilogom VIII. u skladu s kojim je dopušteno povećanje prirodne volumne alkoholne jakosti koje ne smije prijeći granicu od 3 % volumena. Žalitelj je protiv prvostupanjske odluke podnio žalbu koju je druga stranka u postupku odbila odlukom od 4. kolovoza 2016. [...] (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) i zadržala na snazi prvostupanjsku odluku.

2. Žalitelj je protiv te odluke podnio žalbu u kojoj je, među ostalim, istaknuo da je druga stranka u postupku na nezadovoljavajući način razmotrila oslobađajući razlog koji je naveo žalitelj (koji se odnosi na oslobađanje od odgovornosti za navedene upravne prekršaje). Žalitelj smatra da oslobađajući razlog postoji jer su vino pratili dokumenti V. I. 1. koje su izdala moldovska tijela na temelju Uredbe Komisije (EZ) br. 555/2008 od 27. lipnja 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 479/2008 o zajedničkoj organizaciji tržišta vina u vezi s programima potpore, trgovinom s trećim zemljama, proizvodnim potencijalom i o nadzoru u sektoru vina (u daljnjem tekstu: Uredba br. 555/2008). Vino je stoga pregledalo državno tijelo koje je odobrila Europska unija. Stoga je žalitelj u upravnom postupku zatražio izvođenje dokaza iz dokumenata V. I. 1. koji se odnose na pojedina pregledana vina.
3. Druga stranka u postupku nije izvršila izvođenje dokaza iz dokumenata V. I. 1. u upravnom postupku (čak nije niti zatražila te dokumente od žalitelja) jer je zaključila da oslanjanje na dokumente V. I. 1. (a da tužitelj nije laboratorijski analizirao partiju isporučenog vina) ne može biti dostatan razlog za oslobađanje od odgovornosti za upravne prekršaje koji mu se stavljaju na teret.
4. U presudi od 26. travnja 2018. [...] Krajský soud v Brně (Okružni sud u Brnu) zaključio je da u ovom predmetu u biti nije isključeno da se žalitelj oslobodi odgovornosti za upravne prekršaje na temelju toga što se oslanjao na dokument V. I. 1. Ako odobreno tijelo treće zemlje u dokumentu V. I. 1. izjavi da je proizvod proizveden u skladu s enološkim postupcima koje je odobrila Europska unija, osoba koja trguje vinom na koje se taj dokument odnosi može smatrati da je ta potvrda istinita. Krajský soud (Okružni sud) uputio je i na druge okolnosti koje treba razmotriti kako bi se odlučilo o tome je li žalitelj djelotvorno oslobođen odgovornosti i u konačnici je zaključio da donošenje odluke o tome nije moguće zbog nedostatka jednoznačnih utvrđenja u upravnim aktima. Navedeni sud poništio je pobijanu odluku i vratio predmet drugoj stranci u postupku na ponovno odlučivanje.
5. Nejvyšší správní soud (Vrhovni upravni sud, Češka Republika) zatim je, povodom žalbe u kasacijskom postupku koju je podnijela druga stranka u postupku, presudom od 16. kolovoza 2018. [...] poništio presudu Krajskog suda v Brně (Okružni sud u Brnu) od 26. travnja 2018. [...] i vratio predmet tom sudu na ponovno odlučivanje. Naime, zaključio je da podnošenje dokumenta V. I. 1. nije dostatno za oslobađanje od odgovornosti. Što se tiče prirode tog dokumenta, istaknuo je da je riječ samo o administrativnoj dozvoli za uvoz predmetnog vina na područje Europske unije. **[orig. str. 3.]**

6. Krajský soud (Okružni sud) zatim je, na temelju tog pravnog stajališta koje ga obvezuje, presdom od 21. studenoga 2018. [...] odbio žalbu. Nejvyšší správní soud (Vrhovni upravni sud) presdom od 27. ožujka 2019. [...] odbio je i žalbu u kasacijskom postupku koja je zatim podnesena. Međutim, povodom ustavne tužbe koju je podnio žalitelj, obje su presude poništene odlukom Ústavnog suda (Ustavni sud, Češka Republika) od 5. rujna 2019. [...]. Ústavní soud (Ustavni sud) prije svega je utvrdio povredu žaliteljeva prava na pravedno suđenje zbog toga što Nejvyšší správní soud (Vrhovni upravni sud) nije prihvatio pravna stajališta Krajskog suda (Okružni sud) o obvezujućem učinku potvrde iz dokumenta V. I. 1. koji je instrument prava Unije iako je, prema mišljenju Ústavnog suda (Ustavni sud), to mogao učiniti tek nakon upućivanja prethodnog pitanja Sudu Europske unije.

II. Relevantne odredbe prava

7. Bit prigovorâ iz žalbe na koju se odnose postavljena prethodna pitanja jest tumačenje i primjena nacionalnog pravila o oslobođanju (koje se odnosi na oslobođanje od objektivne odgovornosti za upravni prekršaj, odnosno odgovornosti neovisno o krivnji), što je već u velikoj mjeri za potrebe ovog predmeta učinio Ústavní soud (Ustavni sud) u gore navedenoj odluci. Ovdje je riječ o potpuno nacionalnom pravilu koje ne predstavlja provedbu nijedne pravne odredbe Unije. Međutim, zaključci Ústavnog suda (Ustavni sud) koji su obvezujući za sud koji upućuje zahtjev, u određenoj su mjeri uvjetovani pravilnim odgovorom na pitanje o prirodi dokumenta V. I. 1. koji je izdan u skladu s Uredbom br. 555/2008. Ústavní soud (Ustavni sud) istaknuo je da je priroda dokumenta V. I. 1. relevantna u ovom predmetu i istodobno je naglasio da nije nadležan za traženje pravilne primjene prava Unije niti proizvoljno tumačenje njegova sadržaja. Pravo Unije stoga je ključno za utvrđivanje toga je li pravilno prvotno stajalište suda koji upućuje zahtjev (s kojim se složio i Ústavní soud (Ustavni sud)) da dokument V. I. 1. nije samo administrativni uvjet za uvoz vina na područje Europske unije. U tom su kontekstu ključne odredbe Uredbe br. 555/2008. Budući da se ovaj predmet odnosi na oslobođanje od odgovornosti za upravni prekršaj koji se u biti sastoji od povrede Uredbe br. 1308/2013, sud se poziva i na odgovarajuće odredbe te uredbe.

II. A. Nacionalno pravo

8. U skladu s člankom 39. stavkom 1. točkom (ff) Zakona br. 321/2004, pravna osoba ili poduzetnik koji je fizička osoba počinila je upravni prekršaj ako kao proizvođač ili osoba koja stavlja proizvod na tržište povrijedi obvezu utvrđenu u odredbama Europske unije kojima se uređuje vinogradarstvo, vinarstvo i trgovina proizvodima [u sektoru vina].
9. U skladu s člankom 40. stavkom 1. Zakona br. 321/2004, pravna osoba nije odgovorna za upravni prekršaj ako dokaže da je uložila sve napore koji se od nje mogu očekivati kako bi spriječila povredu obveze.

III. B. Pravo Unije

10. Članak 40. Uredbe br. 555/2008 glasi: „Potvrda i izvješće o analizi iz članka 82. stavka 3. točaka (a) i (b) Uredbe (EZ) br. 479/2008 čine jedan dokument:
- (a) ‚potvrdu‘ sastavlja tijelo treće zemlje iz koje proizvodi potječu;
 - (b) ‚izvješće o analizi‘ sastavlja službeni laboratorij koji je priznala treća država iz koje proizvodi potječu.
11. Članak 41. Uredbe br. 555/2008 glasi: „Izvješće o analizi uključuje sljedeće podatke:
- (a) za vino i mošt od grožđa u postupku fermentacije:
 - i. ukupnu alkoholnu jakost po volumenu;
 - ii. stvarnu alkoholnu jakost po volumenu;
 - (b) za mošt od grožđa i sok od grožđa, gustoću;
 - (c) za vino, mošt od grožđa i sok od grožđa: [orig. str. 4.]
 - i. ukupni suhi ekstrakt;
 - ii. ukupnu kiselost;
 - iii. sadržaj hlapljive kiseline;
 - iv. sadržaj limunske kiseline;
 - v. ukupni sadržaj sumpornog dioksida;
 - vi. prisutnost sorti dobivenih međuvrsnim križanjem (hibridi neposrednih proizvođača ili drugih sorti koje ne pripadaju vrsti *Vitis vinifera*).”
12. Članak 43. stavak 1. Uredbe br. 555/2008 glasi: „Potvrda i izvješće o analizi za svaku pošiljku namijenjenu uvozu sastavljaju se na jednom dokumentu V. I. 1.
- Dokument iz prvog podstavka sastavlja se na obrascu V. I. 1. koji odgovara primjerku u Prilogu IX. Dokument potpisuje službena osoba službenog tijela ili službena osoba priznatog laboratorija iz članka 48.”*
13. Članak 48. stavak 1. prva rečenica Uredbe br. 555/2008 glasi: „Komisija sastavlja i ažurira popise s nazivima i adresama agencija i laboratorija te proizvođača vina koji su ovlaštteni sastavljati dokument V. I. 1. na temelju obavijesti nadležnih tijela trećih zemalja.”
14. Članak 51. Uredbe br. 555/2008 glasi: „U slučaju kada nadležna tijela država članica sumnjaju da proizvod koji potječe iz treće zemlje ne ispunjava odredbe iz

članka 82. stavaka 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 479/2008, one o tome bez odgađanja izvješćuju Komisiju.”

15. U Prilogu IX. Uredbi br. 555/2008 naveden je primjerak obrasca V. I. 1. koji u točki 9. sadržava sljedeći tekst u kojem pravilne odgovore treba označiti križićem: „*Gore opisani proizvod* ⁽³⁾ *koji je/* *nije namijenjen neposrednoj prehrani ljudi, u skladu je s definicijama ili kategorijama Zajednice za proizvode od vinove loze i proizveden je primjenom enoloških postupaka* ⁽³⁾ *koje je preporučio i objavio OIV/* *koji je odobrila Zajednica.*” U bilješci ⁽³⁾ u predmetnom tekstu navodi se uputa za označivanje pravilnog odgovora križićem („x”). Kratica OIV znači Međunarodna organizacija za vinovu lozu i vino.
16. Članak 80. stavak 2. Uredbe br. 1308/2013 glasi: „*Proizvodi navedeni u Prilogu VII. dijelu II. ne stavljaju se na tržište u Uniji ako:*
 - (a) *su bili podvrgnuti enološkim postupcima koji nisu odobreni u Uniji;*
 - (b) *su bili podvrgnuti enološkim postupcima koji nisu odobreni u dotičnoj državi ili*
 - (c) *nisu u skladu s pravilima utvrđenima Prilogom VIII.*”

III. Analiza upućenih pitanja

17. Kao što je to sud već istaknuo, predmet prigovora iz žalbe na koju se odnose upućena prethodna pitanja jest tumačenje i primjena načela nacionalnog prava o oslobađanju od odgovornosti za upravni prekršaj. O tom se pitanju u ovom predmetu na obvezujući način izjasnio Ustavni sud (Ustavni sud) koji je, međutim, istaknuo da nije tijelo nadležno za autoritativno tumačenje sadržaja prava Unije. Pritom je polazišna točka Ustavnog suda (Ustavni sud) bilo stajalište da dokument V. I. 1. koji je izdan na temelju Uredbe br. 555/2008 nije samo administrativni uvjet za uvoz vina na područje Europske unije. U tom se pogledu Ustavni sud (Ustavni sud) složio s pravnim stajalištem koje je sud koji upućuje zahtjev iznio u presudi od 26. travnja 2018. [...].

III. A. Priroda dokumenta V. I. 1.

18. Što se tiče prirode dokumenta V. I. 1., sud koji upućuje zahtjev namjerava ostati pri pravnom stajalištu koje je prvotno iznio te u odgovarajućoj mjeri pojasniti to stajalište s obzirom na izjavu Ustavnog suda (Ustavni sud).
19. Prema mišljenju suda koji upućuje zahtjev, važnost dokumenta V. I. 1. ne može se umanjiti tako da ga se smatra samo administrativnom formalnošću za carinske svrhe te da se smatra da osoba koja trguje vinom na temelju tog dokumenta ne može ništa zaključiti o kvaliteti uvezenog vina. Naime, Uredba br. 555/2008 u velikoj se mjeri temelji na povjerenju [orig. str. 5.] Europske unije u potvrdu koju izdaju odobrena tijela trećih zemalja i u kojoj navedena tijela potvrđuju da je

produkt vyrobený v súlade s enologickými postupmi ktoré je schválila Európska únia (a tým i že sú v súlade s enologickými postupmi OIV-a).

20. Z Uredby č. 555/2008 nevyplýva priamo že Európska únia schvaľuje alebo na iný spôsob dáva schválenie rozhodnutím o tom ktorá úradná inštitúcia alebo laboratórium tretích štátov môžu vydávať dokument V. I. 1. Na základe Uredby, Komisia vedie len zoznam úradných inštitúcií ktoré sú podľa určenej tretej krajiny oprávnené vydávať dokument. Samo schvaľovanie vykonáva tretia krajina, a nie Európska únia. S druhej strany, Uredba ne môže nahradiť akty medzinárodného verejného práva a preto, na príklad, neustavuje vzťahy medzi tretimi štátmi a Európskou uniou. Preto z Uredby nevyplýva oprávnenie tretej krajiny že oznámi akékoľvek úradné inštitúcie ak by Európska únia neakceptovala niektoré z aktov medzinárodného verejného práva (čak i nevyplývajú). V každom prípade, úpisom oprávneného úradného inštitúcie tretej krajiny na zoznam v súlade s článkom 48. Uredby č. 555/2008, Európska únia akceptuje to úradné inštitúcie ako úradné inštitúcie za vydávanie potvrdení ktoré ona uznáva.
21. Bit právneho usporiadania z hlavy III. Uredby č. 555/2008, a osobitne štandardizácie dokumentov ktoré sprevádzajú výrobky z sektora vína, zjavne je v zjednodušení medzinárodnej obchodu tým výrobkami používaním jedného z typických nástrojov medzinárodnej obchodu (a v Európskej únii i základného princípu na ktorom sa zakladá sloboda pohybu tovaru), teda priznávajú certifikáty, v tomto prípade potvrdávajú treťou krajinou ktoré sa vydávajú v rámci štandardizovaného dokumentu V. I. 1.
22. Preto Krajský súd (Okružný súd) nemá pochybnosti vzhľadom na to že sama Európska únia väčšinou v obsahu odredby Uredby č. 555/2008 i úpisom schválených úradných inštitúcií na zoznam ktoré vedie v súlade s článkom 48. te uredby ukazuje že veruje potvrdeniam ktoré vydávajú tieto úradné inštitúcie i uznáva ich bez potreby že sa splnia ďalšie požiadavky. Zjavne je že to dôverenie ne môže byť neobmedzené i samotná Uredba predvída že sa môže utvrdiť že je to dôverenie zneužívané (vidieť na príklad článok 51.). Avšak, v tomto prípade existuje možnosť že Európska únia ochráni trh Európskej únie akčiami medzinárodného verejného práva, a že sa ne musí zapájať v možnosti dlhodobého legislatívneho postupu Európskej únie. Preto je zjavne že Európska únia môže vykonať relatívne účinné opatrenia, a ak to ne urobí, treba považovať že i ďalej veruje úradným inštitúciám ktoré sú schválili treťou krajinou i ktoré sú úpisane na zoznam v súlade s článkom 48. Uredby č. 555/2008.
23. Druhá strana v postupe ďalej je poskytla zoznam dokumentov ktorými sa dokazuje že sú úradné inštitúcie Českej republiky obavili Komisiu o problémoch súvisiacich s vínom dovezeným z Moldavy i že v tomto pohľade uskutočnilo niekoľko bilaterálnych stretnutí Česka i Moldavy. Avšak, tieto dokumenty predtým než sa ukážu dôkaz aktivity českých úradných inštitúcií iba po tom čo sú predmetom správnych porušení i nevedú k otázke skutočnosti že Európska únia ako celok i ďalej namýšľa veriť potvrdeniam ktoré sú vydali schválené úradné inštitúcie z Moldavy. Nezávisle na tom či je nedostatok Komisie reakcie namýšľaný alebo je len výsledkom nedostatočnej komunikácie s českými národnými úradnými inštitúciám, jednotlivé úsilie českých národných úradných inštitúcií že zmenia správanie moldavského schváleného

tijela u pogledu ispitivanja izvezenih vina i izdavanja potvrda u dokumentu V. I. 1. ne može utjecati na prirodu dokumenta V. I. 1. Treba napomenuti da sud koji upućuje zahtjev nije upoznat s konkretnim problemima koji se navode u kontekstu uvoza vina iz Moldove i to se pitanje ni na koji način pobliže ne razmatra u spomenutom administrativnom postupku (osobito nije dokazano u kojoj je mjeri s tim problemima trebao biti upoznat sam žalitelj).

24. S obzirom na prethodno navedeno, sud koji upućuje zahtjev smatra da dokument V. I. 1. nije samo administrativna formalnost za carinske svrhe, a potvrda iz tog dokumenta može navesti osobu koja trguje vinom da smatra da uvezeno vino ispunjava određene standarde kvalitete. **[orig. str. 6.]**

III. B. Učinci primjene nacionalnog prava

25. U slučaju da se Sud Europske unije složi s navedenim pravnim stajalištem, Krajský soud (Okružni sud) smatra svrsishodnim pojasniti konkretne učinke tog pravnog stajališta radi kasnije primjene nacionalnog prava, a osobito oslobađajućeg razloga iz članka 40. stavka 1. Zakona br. 321/2004.
26. Osnovni zaključak koji je sud koji upućuje zahtjev, a zatim i Ústavní soud (Ustavni sud), izveo iz navedenog pravnog stajališta jest da postoji mogućnost da se određena osoba oslobodi odgovornosti za upravni prekršaj koji se sastoji od stavljanja na tržište vina koje nije proizvedeno u skladu s enološkim postupcima koje je odobrila Europska unija upućivanjem na potvrdu iz dokumenta V. I. 1. Dobivanje te potvrde može predstavljati ulaganje svih napora koji se od te osobe mogu očekivati kako bi spriječila povredu obveze. Budući da se pravno uređenje temelji na povjerenju Europske unije u istinitost potvrda koje su izdala odobrena tijela trećih zemalja u dokumentu V. I. 1., teško bi u biti bilo opravdati zahtjev da osobe koje trguju vinom na koje se odnosi dokument V. I. 1. ne vjeruju potvrdi i provjeravaju njezinu istinitost. Zahtjev da te osobe provode daljnje analize (ako ne postoji opravdana sumnja u istinitost potvrde) suprotna je biti uređenja iz glave III. Uredbe br. 555/2008. To bi uređenje zapravo bilo potpuno suvišno kada bi osobe koje trguju vinom trebale osigurati daljnju, istovjetnu po sadržaju, potvrdu o ispunjavanju kriterija koje zahtijeva Europska unija u pogledu svojstava vina.
27. Ako odobreno tijelo treće zemlje u dokumentu V. I. 1. izjavi da je proizvod proizveden u skladu s enološkim postupcima koje je odobrila Europska unija (prema tome i u skladu s enološkim postupcima OIV-a), osoba koja trguje vinom na koje se taj dokument odnosi može smatrati da je ta potvrda istinita. Pritom nije važno to što iz same potvrde ne proizlazi koje su konkretne analize provedene i kakvi su bili rezultati tih analiza.
28. Međutim, treba napomenuti da mogućnost oslobađanja od odgovornosti za upravni prekršaj ne znači da osobu koja trguje vinom na koje se odnosi dokument V. I. 1. koji sadržava odgovarajuću potvrdu treba automatski osloboditi odgovornosti za upravne prekršaje koji uključuju povrede enoloških postupaka

koje je odobrila Europska unija. Kako bi se donijela odluka o tome je li u konkretnom slučaju oslanjanje na sadržaj dokumenta V. I. 1. dostatno za oslobađanje od odgovornosti, treba ispitati sve okolnosti predmetnog slučaja. Općenito, na temelju dokumenta V. I. 1. osoba koja trguje vinom može u biti opravdano pretpostaviti da vino ispunjava odgovarajuće zahtjeve u pogledu kvalitete. Međutim, mogu se utvrditi okolnosti koje u konkretnom slučaju dovode u pitanje tu pretpostavku ili onemogućavaju identifikaciju vina s odgovarajućim dokumentom V. I. 1.

29. Kao što povjerenje Europske unije u istinitost potvrde nije neograničeno (vidjeti na primjer mogućnost postupanja u skladu s člankom 51. Uredbe br. 555/2008 što može uključivati daljnje korake Komisije prema odobrenim tijelima trećih zemalja), osoba koja trguje vinom također ne može neograničeno vjerovati u istinitost potvrde. Stoga se oslanjanje na potvrdu ne može smatrati ulaganjem svih napora u situaciji u kojoj je počinitelj upravnog prekršaja znao ili je objektivno trebao znati da uvezeno vino vjerojatno, u mjeri u kojoj se to ne može zanemariti, ne ispunjava zahtjeve u pogledu enoloških postupaka.
30. Kao što je to istaknuo Ústavní soud (Ustavni sud), u konkretnom slučaju treba ocijeniti je li provjeru izvršio izravno uvoznik vina ili njegov daljnji prodavatelj, je li provedena odmah nakon uvoza ili u većem vremenskom razmaku, kao i postoje li okolnosti koje dovode u pitanje valjanost potvrde na dokumentu V. I. 1. Ako treba izreći upravnu kaznu, teret dokaza u pogledu tih okolnosti jest na upravnom tijelu.
31. Prema mišljenju Ústavnog suda (Ustavni sud), također je prije svega na upravnom tijelu teret dokazivanja mogućih sumnji u pogledu toga je li provjereno vino zapravo vino na koje se odnosi potvrda izdana na dokumentu V. I. 1. te nije li se manipuliralo tim vinom nakon izdavanja potvrde. Ako **[orig. str. 7.]** se takve sumnje potkrijepe konkretnim činjenicama, osoba koja trguje vinom mora ih opovrgnuti kako bi se predmetno vino moglo identificirati s odgovarajućim dokumentom V. I. 1. Stoga samo u tom slučaju pretpostavka osobe da vino ispunjava kriterije u pogledu kvalitete koja je povezana s dokumentom V. I. 1. može biti stvarno utemeljena.
32. U ovom predmetu žalitelj nije dostavio konkretne dokumente V. I. 1. u upravnom postupku, nego je samo zahtijevao izvođenje dokaza iz tih dokumenata. Međutim, upravna tijela nisu zahtijevala dostavu tih dokumenata jer su smatrala da nisu potrebni za rješavanje predmeta. Iako bi se s obzirom na te okolnosti postavljena prethodna pitanja mogla smatrati samo akademskim pitanjima, odgovor na ta pitanja od ključne je važnosti za odluku suda. Međutim, kada bi dokument V. I. 1. u biti bio samo administrativna formalnost za potrebe uvoza vina, a osoba koja trguje vinom na temelju tog dokumenta ne bi mogla uopće izvoditi zaključke o kvaliteti vina, u predmetnom administrativnom postupku uopće ne bi bilo potrebe zahtijevati dostavu konkretnih dokumenata V. I. 1. Predmetni prigovor iz žalbe bio bi neutemeljen. Međutim, ako dokument V. I. 1. nije samo administrativna formalnost, primjenjuje se nedvosmisleno stajalište Ústavnog suda (Ustavni sud)

da dobivanje tog dokumenta može dovesti do oslobađanja žalitelja odgovornosti, pa su stoga administrativna tijela morala ispitati i ocijeniti konkretne okolnosti predmeta kako bi utvrdila je li i žalitelj djelotvorno oslobođen odgovornosti za upravni prekršaj. Prema tome, trebalo bi poništiti upravnu odluku i administrativno bi tijelo u daljnjem postupku trebalo ispitati i ocijeniti te okolnosti.

III. C. Usklađenost oslobađajućeg razloga koji proizlazi iz nacionalnog prava s pravom Unije

33. Iako sud koji upućuje zahtjev ne dvoji u pogledu usklađenosti navedenih posljedica primjene nacionalnog prava s pravom Unije, odlučio je postaviti i drugo pitanje kako bi prije svega izbjegao situaciju u kojoj bi [prvo] prethodno pitanje bilo shvaćeno preusko zbog pogrešne definicije toga u kojem se dijelu ovaj predmet odnosi na tumačenje prava Unije, a u kojem se dijelu odnosi na tumačenje potpuno nacionalnog pravnog pravila. Osim toga, mogućnost oslobađanja također se neizravno odnosi na provedbu samih odredbi prava Unije o enološkim postupcima, a osobito članka 80. stavka 2. Uredbe br. 1308/2013. Stoga sud smatra svrsishodnim da Sud Europske unije ima priliku izjasniti se ne samo u pogledu prirode dokumenta V. I. 1., nego i sveobuhvatno u pogledu pravnog stajališta o primjeni nacionalnog prava u širem kontekstu koje je iznio sud koji upućuje zahtjev (i Ústavní soud (Ustavni sud)).
34. Budući da sa stajališta prava Unije nije važno u kojoj je mjeri načelo nacionalnog prava izravno izraženo u tekstu zakona, sud će za potrebe drugog pitanja formulirati konkretno načelo nacionalnog prava koje prije svega proizlazi iz odredbe članka 40. stavka 1. Zakona br. 321/2004, a zatim je konkretizirano u stajalištima Ústavnog soudu (Ustavni sud) navedenima u ovom predmetu. S obzirom na prirodu sudske funkcije Ústavnog soudu (Ustavni sud), u konkretnom predmetu to načelo nacionalnog prava treba smatrati konačnim i obvezujućim za sve sudove. Navedeno načelo nacionalnog prava o čijoj usklađenosti s pravom Unije dvoji sud koji upućuje zahtjev može se sažeti na sljedeći način: osoba koja trguje vinom iz Moldove može biti oslobođena odgovornosti za upravni prekršaj koji se sastoji od stavljanja na tržište vina koje je podvrgnuto enološkim postupcima koji nisu odobreni u Uniji, ako nacionalna tijela ne ospore pretpostavku da je vino proizvedeno u skladu s enološkim postupcima koje je odobrila Europska unija koju je ta osoba prihvatila na temelju dokumenta V. I. 1. koji su izdala moldavska tijela na temelju Uredbe br. 555/2008.
35. Kao što se to već ističe, primjena navedenog pravila zahtijeva da se u obzir uzme niz okolnosti, a samo pravilo ima niz iznimki. Drugo se pitanje stoga odnosi na to je li sa stajališta prava Unije u načelu isključena mogućnost oslobađanja odgovornosti za upravni prekršaj na temelju navedenih okolnosti ili iz prava Unije proizlaze druge prepreke za primjenu takvog pravila koje moraju ispitati nacionalna tijela. **[orig. str. 8.]**

36. Budući da sud koji upućuje zahtjev ne vidi nikakvu prepreku za primjenu navedenog načela nacionalnog prava (ako Sud Europske unije utvrdi da dokument V. I. 1. nije samo administrativna formalnost za carinske svrhe), smatra da nisu potrebni dodatni argumenti u prilog tom stajalištu.

IV. Zaključak

37. S obzirom na prethodno navedeno, Krajský soud v Brně (Okružni sud u Brnu) Sudu Europske unije upućuje sljedeća pitanja:

1. Treba li dokument V. I. 1. koji je izdan na temelju Uredbe Komisije (EZ) br. 555/2008 od 27. lipnja 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 479/2008 o zajedničkoj organizaciji tržišta vina u vezi s programima potpore, trgovinom s trećim zemljama, proizvodnim potencijalom i o nadzoru u sektoru vina, koji obuhvaća potvrdu odobrenog tijela treće zemlje da je proizvod proizveden u skladu s enološkim postupcima koje je preporučio i objavio OIV (Međunarodna organizacija za vinovu lozu i vino) ili koje je odobrila Zajednica, smatrati samo administrativnim uvjetom za uvoz vina na područje Europske unije?
2. Protivi li se pravu Unije načelo nacionalnog prava prema kojem osoba koja trguje vinom uvezenim iz Moldove može biti oslobođena odgovornosti za upravni prekršaj koji uključuje stavljanje na tržište vina koje je podvrgnuto enološkim postupcima koji nisu odobreni u Uniji, ako nacionalna tijela u odnosu na tu osobu nisu osporavala pretpostavku da je vino proizvedeno u skladu s enološkim postupcima koje je odobrila Europska unija, a osoba je tu pretpostavku mogla prihvatiti s obzirom na dokument V. I. 1. koji su izdala moldavska tijela na temelju Uredbe Komisije (EZ) br. 555/2008 od 27. lipnja 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 479/2008 o zajedničkoj organizaciji tržišta vina u vezi s programima potpore, trgovinom s trećim zemljama, proizvodnim potencijalom i o nadzoru u sektoru vina?

[...] [postupovne odredbe nacionalnog prava]

38. [...] [uputa o pravnom lijeku]

Brno, 14. siječnja 2020.

[...] [potpis]